

Nr 621.

Av herrar **Staxäng** och **Nolin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 209, med förslag till lag om vissa ändringar i ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932 (nr 400).

I proposition nr 209 föreslås, att en av de tre ledamöterna i ecklesiastik boställsnämnd skall vara arrendator av jordbruksfastighet. Motivet till detta förslag är, att boställsnämnden beträffande löneboställena skall fullgöra samma åligganden, som enligt de sociala arrendebestämmelserna tillkomma arrendenämnd, och att i denna en av ledamöterna skall vara representant för arrendatorssynpunkterna.

De ecklesiastika boställsnämnderna ha emellertid att handlägga ärenden icke blott om löneboställen (arrendegårdar) utan också om prästgårdar, d. v. s. de åt prästerna upplåtna bostadslägenheterna. De ha sålunda att bestämma hur stort prästgårdsområde skall vara, hur själva prästgårdsbyggnaden skall uppföras, dess inredning m. m., ofta även hur expeditions- och arkivutrymmen skola anordnas och inredas. Vid dessa avgöranden finnes det icke några arrendatorsintressen att bevaka, och det synes därför saknas skäl att ha en representant för arrendatorerna med i nämnden vid sådana förrättningar. Tvärtom synas de skäl, som föranlett förslaget, att en arrendatorsrepresentant skall vara ledamot av boställsnämnden, tala för att, när fråga är om förrättning å prästgård, en representant för vederbörande tjänstemannagrupp i stället inträder som ledamot av nämnden.

Vi föreslå sålunda den ändring i det förslag, som framlagts med propositionen, att arrendatorsrepresentanten skall tjänstgöra i boställsnämnden i frågor, som avse löneboställen, men att i frågor, som röra prästgård, i stället skall inträda som ledamot en av stiftsnämnden utsedd ordinarie präst. Även ersättare för denna ledamot synes böra utses av stiftsnämnden.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta ovan angivna ändring i det framlagda förslaget.

Stockholm den 17 oktober 1950.

Ernst V. Staxäng.

C. Oscar Nolin.